

Holka Zlobivá

Petr Rezek

Nejsem už malej,
Stále přehled mám.
Prostě jsem světa znalej,
Vím už kudy kam.
Pak ale ztrácím glanc
A právě přibíhá holka zlobivá
A všechno dává v šanc,
Jen se posmívá.....

Kdo bere život vážně
Ten se unudí
Pojď si hrát, sám si vyber
Míček z osudí
A pak ho koulej dál
Ať ho tím probudíš.....

Tak nasedni a máchni opratí,
To nevadí, že kůň je houpací.
A pamatuj si: kouzlo závratí
Je blíž než v oblacích.
Jen sebou vezmi klíčky k pokladům,
Co opatruješ tajně od dětství
A cestou rozdej spousty nápadů
A každým coulem braň se sobectví.

Krásně se diví
Holka copatá.
Vedle ní mrak je živý,
Země hranatá.
A já jí vzdávám hold-
Jen si začne přát,
V létě chumelí,
I když jí schází kolt,
Ze mě si vystřelí....

Tak nasedni a máchni opratí,
To nevadí, že kůň je houpací.
A pamatuj si: kouzlo závratí
Je blíž než v oblacích.
Jen sebou vezmi klíčky k pokladům,
Co opatruješ tajně od dětství
A cestou rozdej spousty nápadů
A každým coulem braň se sobectví.

Je fuk jak rychle běžíš,
Kam se ubíráš,
Jen když údiv si střežíš,
Náruč otvíráš.
Jedna velká pout'
Se kolem prostírá!